

L'ambó: No+ de pa

Ds, 25/06/2011 per Catalunya Religió

[Espai de recursos](#)

HOMILIA A-CORPUS CHRISTI ([Jn 6.51-58](#))

És que no es pot ser bona persona sense necessitat de creure en Déu? És que no es pot ajudar els altres sense necessitat de fer-se religiós? És que no es pot ser cristià sense necessitat d'anar a missa? Estic cansat d'aquest tipus de preguntes que s'alimenten només de pa.

És que no podria sortir l'espiga sense necessitat de soterrar la llavor? És que no es podria obtenir la farina sense necessitat de moldre el blat? És que no es podria pastar la massa sense necessitat de dispersar el llevat? És que no es podria coure el pa sense necessitat de cremar la llenya? És que no podia el Senyor alliberar el seu poble sense necessitat de travessar el desert? És que no podem viure només de pa, ni que sigui artificial, sense necessitat de cap altre ['mannà'](#)?

Quan el poble d'Israel es moria de gana al desert, quan la terra no podia, quan l'home no sabia, quan el cel no responia, quan el sistema no canviava, quan totes les bones intencions semblaven caure en sac foradat... Aleshores, en veure un aliment desconegut, diuen que algú va exclamar: "Man-hu?", és a dir, "què és això?" I és que Déu ens dóna l'aliment que no sabem, el mannà que no coneixem, el sentit que no imaginem, allò que la terra no pot covar i les nostres mans no poden pastar.

Per a la mentalitat semítica, la carn i la sang són les dues substàncies que fan de l'ésser viu una unitat. L'evangeli de Joan ens diu que no es pot donar una part "sense necessitat" de vessar-ne l'altre. No es pot donar la carn (el temps, l'esforç, la força) sense necessitat de vessar la sang (la vida, l'esperança, l'ànim); i no es pot vessar la sang (les idees, les bones intencions, l'afecte) sense que això repercuteixi en la carn (el desgast, la ferida, la marca).

Pregunteu-li a Jesús si no podia donar una cosa sense necessitat de vessar-ne l'altra, a veure què us respon. Pregunteu-li a qualsevol persona que estima de debò si no pot fer això sense necessitat de fer allò, a veure què us respon. Us miraran amb cara de peix i us diran: - "sense necessitat"? però què vol dir "sense necessitat"? - Qui viu en el regne de la necessitat no entén que les coses importants a la vida es fan "sense necessitat", perquè la necessitat se'ls queda curta... com el pa.

No es pot donar una almoïna sense necessitat de donar també el teu temps? No es pot riure amb el qui riu sense necessitat de veure'l plorar? No es pot viure en pau a casa teua sense necessitat de veure com els emigrants s'amunteguen infrahumanament en tants forats? No es pot ser bona persona sense necessitat de complicar-se la vida? No podia Jesús fer bons discursos sense necessitat de fer-se sang? No podríem sobreviure nodrint-nos només de pa? No podríem ser cristians sense necessitat de "menjar la seva carn i beure la seva sang"? No podria ser el món d'una altra manera i Déu no estimar-nos tant?

(L'ambó és un recull setmanal del blog "[La homilia del Marc](#)")